Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: poniedziałek, 29, styczeń 2018 17:28
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2089

Ustawa nie wskazuje formy w jakiej ma nastąpić akceptacja lub brak akceptacji spełnienia warunków z art. 41 ust.1 i 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Brak jest jednak podstaw do uznania, aby ten akt miał przybrać formę decyzji, gdyż ustawa nie przewiduje w tej sytuacji wydania przez organ decyzji. Wyrok WSA w Gdańsku z 8 grudnia 2016 r. sygn. III SA/Gd 640/16

Następuje to - w ocenie Sądu - w formie czynności, która podlega kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Jest to bowiem czynność organu administracji publicznej dotycząca uprawnień wynikających z przepisów prawa. Brak akceptacji wstępnej uniemożliwia skarżącej pełnienie funkcji rodziny zastępczej niezawodowej wobec niemożności wywiązania się z obowiązku posiadania szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy. Tym samym czynność ta ma charakter władczy i jednostronny, a ponadto jest skierowana do indywidualnie oznaczonego podmiotu, a tym samym posiada cechy jakie przypisuje się w orzecznictwie czynnościom określonym w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. (zob. uchwałę NSA z dnia 4 lutego 2008 r., sygn. akt I OPS 3/07). Czynność ta stanowi uzewnętrznienie spełniania wymogów do bycia rodziną zastępczą niezawodową, której wydanie nastąpiło na skutek złożonego przez skarżąca wniosku.

Także w literaturze prawa wskazuje się, że jest to czynność podejmowana przez administrację publiczną, co oznacza przyznaniem ochrony prawnej w postaci wniesienia skargi do sądu administracyjnego (tak też: cyt. powyżej S. Nitecki, komentarz do art. 42).

Źródło: CBOSA

Phoca PDF